

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Fader, Søn og Hellig-Aand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Fader, Søn og Hellig-Aand", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke*. - 1944, 1944-1964, s. 201. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid86418.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 85 .

Fader, Søn og Hellig-Aand!
Tør om Eder Støvet sjunge?
Kan de løses her, de Baand,
Som indvikle Støvets Tunge,
Naar den vil, med Kløgt af Kryb,
Maale Evighedens Dyb,
Skielne klart fra Skygge-Dalen
Konge-Lys i Stjerne-Salen?

Ei udgrunder nogen Tid
Stov, som stolt derpaa vil stile,
Aandens Værk og Sønnens Vid,
Mindre da *Gud-Faders* Hvile;
Dog, med Engle uden Tal,
Støvet derom sjunge skal,
Her, som trofast aabenbaret,
Hist, som fuldelig forklaret!

202

Frihed Sjælen er i Daad,
Støv begriber kun dens *Skygge* ,
Aanden i Guds skjulte Raad
Fatter kun Dens fulde Lykke,
Han er fri, men from og god,
Vil ei gjøre Gud imod,
Men almægtig sammenkiæde
Alting til *Gud-Faders* Glæde!

Sandhed er den gyldne Soel,
Over-Drot i *Aandens* Rige,
Vilde fra sin Konge-Stol
Ydmyg dog til os nedstige,
Bær sin Herlighed i Løn,
Vidner vel, Han er *Guds Søn* ,
Men, som *Navnet* os skal lære,
Søger kun *Gud-Faders* Ære!

Kiærlighed er Livets Væld,
Overalt hvor Liv sig rører,
For al Daad og Glands og Held,
Æren evig den tilhører,
Kilden dyb til Kræfters Elv,
Det er *Kiærligheden Selv* ,
Ja, *Gud-Fader*, evig Ære
Ham »*i Aand og Sandhed*« være!

Friheds Tid er nu paa Jord,
Det er *Aandens* Dage,
Salig kun, hvo paa Hans Ord
Ham vil troe og tage!
Tvivle kan Enhver som *vil* ,
Tænke, *Aand* er ikke til,
Tro kun, naar den kaldes *Fabel*,
Græder Blod paa Jord som *Abel*!

203

Sandheds Tid har bedre Kaar,
Sønnen da har seiret,

Med sin Hær i Magle-Gaard
Troens Drot sig leiret,
Tusind-Aaret, i en Sum,
Kaldes *Haabets* Mellem-Rum,
Da det groer fra Skygge-Dale
Op til Himlens Ridder-Sale!

Saa er Tidens Dage talt
Til *Gud-Faders* Rige,
Da er *Kiærligheden* Alt,
Alt i Alt tillige,
Da er død al Sorg og Nød,
Udelukt al Synd og Død,
Og hvor Ingen meer kan græde,
Der er evig Lyst og Glæde!

Evig, som vi da skal see,
Trods al Daare-Vrimlen,
Guddom sig bevidste *Tre*
Vidne bær i Himlen,
Mens Guds *Aand* , som Lysets Liv,
Røsten af Gud-Faders Bliv,
Kun med *Vand og Blod* heneden
Vidner om *Tre-Enigheden*!

Derfor synge vi: hilsæl,
Herrens *Aand* i Støvet!
Gud med os Immanuel!
Daaden Du har øvet!
Med Gud-Fader og Guds Søn
Du forbinder os i Løn,
Og naar Du gjør Folke-Fester,
I dit Tempel De os gjæster!

204

Ja, med Almagt Du i Løn,
Under *Daabens* Naade,
Os indpoder i *Guds Søn* ,
Efter Troens Maade,
Leder os i *Jesu* Navn
Varlig til *Gud-Faders* Favn,
Hvor den sig ved *Naade-Bordet*
Aabner mild for Guddoms-Ordet!

Du er *Troens* Liv og Lyst,
Haab dit Liv i *Sønnen* ,
Livet dit i *Fader-Bryst*,
Kiærlighed, er *Lønnen*!
Saa vi, til din Guddoms Priis,
Himlen kiende stykkeviis,
Maae med Dig dog efterhige
Heel den i *Gud Faders* Rige!